

РАЦІОНАЛЬНЕ ВИКОРИСТАННЯ ПРИРОДНИХ РЕСУРСІВ ЯК СПОСІБ ЇХ ЗБЕРЕЖЕННЯ

Природні ресурси України - складна взаємозв'язана система об'єктів з природного довкілля, природні інгредієнти, це застосовано чи може бути застосовано як засоби виробництва і предмети споживання відповідним матеріальним і духовним потребам суспільства, підвищуючи якість життя людей.

Піклуватись, обережне відношення до природних ресурсів – відповідальність кожної людини, щоб зберегти ресурси, які гарантують благо для життя майбутнього покоління. Один із заходів збереження вичерпних ресурсів – виконання особливостей для раціонального використання природного Фонду України. Із специфічної доцільності такі дії придбавають в умовах, коли антропогенна дія на природне довкілля має досягти найвищої точки вантажу.

Екологічне законодавство України передбачає визначення цього концепту. Наприклад згідно з Лісовим кодексом України, діяльність для раціонального використання лісових ресурсів полягають у виконанні безпеки вогню в лісах, безпечне користування лісом, заборона вирубок. Мета статті - проаналізувати особливості "раціонального використання природних ресурсів" і "екологічне управління", щоб проводити наукові дослідження відповідних заходів.

Важливо установити ясного вмісту концепції раціонального використання природних ресурсів, який у наш час має часто споживче відношення до природних ресурсів і переважання економічних інтересів над екологічним. Доцільність установи вміст цього поняття підтверджує факт, який намагається перетворити індивідуальна природа користувачами в категорії оцінки. Тому, це є необхідним, щоб дати ясне визначення цього концепту, який містив би в собі всі важливі особливості і запобіг би його виконання.

Відомо ряд заходів, який визначає концепт раціонального використання природних ресурсів, це використано в кількостях і в шляхах, які просувають життєздатний економічний розвиток, який не робить порушення тонізуючого майна природи і погіршення природні умови природного довкілля. Це зображено через принцип раціонального управління природи, здійснюється

екологічні законні вимоги: обмежує використання природних ресурсів, використання природних відходів декілька разів, енергія - і ресурсозабезпеченні технології, виконання поновлюваних природних ресурсів, плануючи розміщення виробництва і інші засоби зважаючи на екологічна місткість території, заповідник біологічного і горизонтальна різноманітність, відвертання екологічного забруднення, використання біологічний, хімічний і інші методи для підвищення якості бекара ресурси, економічне стимулювання зважене.

Надзвичайно важливим завданням концепції сталого розвитку в Україні є перехід до раціонального природокористування. Воно передбачає активне впровадження низки заходів у різних галузях життєдіяльності суспільства – промисловості, сільському господарстві, будівництві, житлово-комунальному господарстві, сфері обслуговування і відпочинку населення. Ці заходи можуть мати різний характер: технічний (вдосконалення існуючих і розробка нових технологічних процесів), економічний (встановлення плати за спожиті ресурси, економічних санкцій за заподіяння шкоди навколишньому середовищу), юридичний (розробка і прийняття національного природоохоронного законодавства, приєднання до міжнародних угод), освітньо-виховний (формування екологічної культури населення), громадський (контроль за екологічною ситуацією з боку громадськості).

Список використаних джерел:

1. Лісовий кодекс України від 21.01.1994 р. № 3852-ХІІ / Вр.
Рада України, Верховна Рада України (ВВР), 1994 р., № 17, ст.
99
2. Шемшученко Ю. С. Юридична енциклопедія: 6 т. / Ред.:
Ю. С. Шемшученко (відп. доповнені) та ін. – К.: «Крензель», 1998. – Так.
1: А - , 672 С.: <http://leksika.com.ua/>
3. «Екологія, природокористування, охорона навколишнього середовища» Т. А. Дьоміна \ М., Аспект Пресс,
1996